

LA MARCHA DE LAS IDEAS
HISTORIA DE LOS INTELLECTUALES, HISTORIA INTELLECTUAL

FRANÇOIS DOSSE
327 PÀGINES

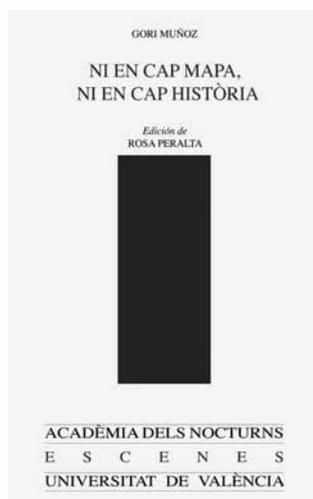
PUV, VALÈNCIA, 2007

A la recerca de l'intel·lectual compromés

Des de Zola, amb l'*affaire Dreyfus*, hi ha un model d'intel·lectual occidental definit per uns trets clars: compromís amb les injustícies socials, politització quan cal, utilització del prestigi assolit amb la literatura a favor de qualsevol causa justa. Què se n'ha fet, d'aquest model d'intel·lectual? François Dosse indaga en aquesta qüestió i ho fa bussejant entre la història de les idees, la història de la filosofia, la història de les mentalitats i la història cultural. L'autor de *L'empire du sens: l'humanisation de sciences humaines* (1997) tracta en aquest nou llibre –traduït al castellà per l'eficient Servei de Publicacions de la Universitat de València– l'activitat intel·lectual al llarg de la història, i ho fa fixant-se en els tres grans models que han aportat una visió pròpia en la configuració de la figura del *maître à penser*: el model francès, el model anglosaxó i el model alemany.

Òrfena de nous Zola, Europa espera que la llarga marxa de les idees enllumene de nou un model pensador global que torne a ser útil a una societat fragmentada i desmoralitzada.

□ Victor Cottliure

NI EN CAP MAPA NI EN CAP HISTÒRIA
GORI MUÑOZ

COL·LECCIÓ «ACADEMIA DELS NOCTURNS. ESCENES, 30»
PÀGINES 232

PUV, VALÈNCIA, 2007

Testimonio de la nostalgia y el dolor

Gori (Gregorio) Muñoz, valenciano nacido en Benicalap el año 1906, fue un importante escenógrafo que tuvo que realizar toda su labor en la Argentina debido al exilio al que se vio forzado en 1939. Gracias a la investigación de Rosa Peralta conocemos a fondo su labor profesional en la escena cinematográfica y teatral, así como su biografía. En esta ocasión Peralta nos acerca tres excelentes escritos de Gori, que nos descubren una faceta hasta ahora inédita. El primero de ellos, que da el título al libro, «Ni en cap mapa, ni en cap història» es una reconstrucción vivaz y nostálgica de la vida cotidiana de su Benicalap natal: escenas y tipos huidos en la niebla del tiempo que laten con ímpetu emocional y vital, son expresados en un valenciano ágil y coloquial. «Pequeño itinerario bélico del hambre», su tercer escrito, pertenece también al género testimonial, pero éste expresado en tercera persona, aunque, como nos señala Peralta, recoge, en su mayoría aspectos biográficos del propio autor: el hambre, el dolor, el horror, aunque en ocasiones, y a pesar de todo, la felicidad de vivir, recorren las nueve «teselas» vitales que describen el mosaico de la guerra civil y los campos de concentración franceses. El último texto, «Daumier», es un trabajo ensayístico sobre el caricaturista francés del siglo XIX, que Gori presentó a la Junta de Ampliación de Estudios como memoria a la segunda beca que se le concedió por parte de esta inolvidable Institución que tanto significó para la cultura española.

□ Juan Antonio Millón